

Vec C-38/06

Európska komisia proti Portugalskej republike

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Dovoz tovaru určeného
zvlášť na vojenské účely oslobodený od cla“

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 4. marca 2010 I - 1572

Abstrakt rozsudku

1. *Právo Spoločenstva — Pôsobnosť — Neexistencia všeobecnej výhrady vylučujúcej opatrenia prijaté na účely verejnej bezpečnosti*
(Články 30 ES, 39 ES, 46 ES, 58 ES, 64 ES, 296 ES a 297 ES)
2. *Vlastné zdroje Európskych spoločenstiev — Zistenie a poskytnutie členskými štátmi — Dovoz vojenských zariadení členským štátom oslobodený od cla*
(Nariadenie Rady č. 1552/89, zmenené a doplnené nariadením č. 1355/96, články 2 a 9 až 11, a nariadenie Rady č. 1150/2000, články 2 a 9 až 11)

1. Členským štátom prináleží prijať primerané opatrenia na zabezpečenie svojej vnútornej a vonkajšej bezpečnosti, neznamená to však, že na tieto opatrenia sa vôbec nevzťahuje právo Únie. Zmluva stanovuje výslovné odchýlky uplatniteľné v situáciách, keď môže dôjsť k ohrozeniu verejnej bezpečnosti, len v článkoch 30 ES, 39 ES, 46 ES, 58 ES, 64 ES, 296 ES a 297 ES, ktoré sa týkajú výnimočných a jasne definovaných prípadov. Z toho nemožno vyvodiť záver, že Zmluva stanovuje všeobecnú výhradu, ktorá vylučuje všetky opatrenia prijaté na účely verejnej bezpečnosti z pôsobnosti práva Únie. Uznanie existencie tejto výhrady bez ohľadu na osobitné požiadavky stanovené Zmluvou by mohlo ohroziť záväzný charakter práva Únie a jeho jednotné uplatnenie.

Zmluvy len všeobecným odvolaním sa na uvedené záujmy. Preto členskému štátu, ktorý sa dovoláva článku 296 ES, prináleží, aby preukázal potrebu použitia výnimky stanovenej v uvedenom článku s cieľom chrániť základné záujmy svojej bezpečnosti.

(pozri body 62 – 64, 66)

Okrem toho sa odchýlky stanovené v článkoch 296 ES a 297 ES, ako je to v prípade odchýlok zo základných slobôd, majú vykladať doslovne. Pokiaľ ide presnejšie o článok 296 ES, treba uviesť, že hoci tento článok upravuje možnosť členského štátu prijať opatrenia, ktoré pokladá za nevyhnutné na ochranu základných záujmov vlastnej bezpečnosti alebo na ochranu informácií, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s jeho záujmami, nemožno ho vykladať tak, že priznáva členským štátom právo, ktoré im umožňuje odchýliť sa od ustanovení

2. Členský štát si tým, že odmietol vypočítať a poskytnúť Komisii Európskych spoločenstiev vlastné zdroje dlžné v dôsledku dovozu zariadení a tovaru určených zvlášť na vojenské účely v období od 1. januára 1998 do 31. decembra 2002 vrátane, a tým, že odmietol zaplatiť príslušné úroky z omeškania, nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 2 a 9 až 11 nariadenia č. 1552/89, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 88/376 o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev, zmeneného a doplneného nariadením č. 1355/96, pokiaľ ide o obdobie od 1. januára 1998 do 30. mája 2000 vrátane, ako aj z článkov 2 a 9 až 11 nariadenia č. 1150/2000, ktorým sa vykonáva rozhodnutie 94/728 o systéme vlastných zdrojov spoločenstiev, pokiaľ ide o obdobie od 31. mája 2000 do 31. decembra 2002.

Je totiž neprípustné, aby sa členský štát odvolával na zdraženie dovozu vojenského materiálu z dôvodu uplatnenia cla na dovoz takého materiálu z tretích štátov, aby tak na úkor ostatných členských štátov, ktoré vyberajú a odvádzajú clo za tieto dovozy, predišiel záväzkom, ktoré

mu vyplývajú z povinnosti solidárneho spolufinancovania rozpočtu Únie.

(pozri body 67, 74 a výrok)